

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1566

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Jasminke Jenjić, predsjednice vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Lidiye Rostaš Beroš, članica vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Odjela za korporativne regulatorne poslove, Zagreb, Savska cesta 32, kojeg zastupa Maja Mandić, po generalnoj punomoći Su-992/2009, protiv tužene Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, sada Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koju zastupa dr. sc. Dražen Lučić, predsjednik Vijeća, uz sudjelovanje zainteresirane osobe VIPnet d.o.o. iz Zagreba, Vrtni put 1, koju zastupa Nikola Klisović, dipl. iur., rukovoditelj odjela za pravne poslove, radi poništenja rješenja klasa: UP/I-344-08/13-03/15, urbroj: 376-05/MB2-13-11 (DM) od 29. studenog 2013., u predmetu rješavanja spora između operatora, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 28. svibnja 2015.

presudio je

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/13-03/15, urbroj: 376-05/MB2-13-11 (DM) od 29. studenog 2013.

II. Ova presuda će se objaviti u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog tijela utvrđeno je, u točki I. da VIPnet d.o.o. ima pravo na naknadu od trgovačkog društva Hrvatski Telekom d.d., i to:

a) za zakašnjenje u realizaciji usluge najma korisničke linije za 202 korisnika navedena u specifikaciji VIPneta od 30. listopada 2013. u iznosu iz članka 5. Standardne ponude Hrvatskog Telekom d.d. za usluge najma korisničke linije,

b) za zakašnjenje Hrvatskog Telekom d.d. u ispunjavanju obveza u rokovima propisanim odlukom HAKOM-a, klasa: UP/I-344-01/12-03/02, urbroj: 376-11/12-07 za sve korisnike navedene u specifikaciji Hrvatskog Telekom d.d. od 27. rujna 2013. u iznosu mjesečne naknade iz dodatka 3. Standardne ponude Hrvatskog Telekom d.d. za uslugu najma korisničke linije,

c) za zakašnjenje Hrvatskog Telekom d.d. u ispunjavanju obveza u rokovima propisanih odlukom HAKOM-a, klasa: UP/I-344-01/12-03/02, urbroj: 376-11/12-07 za sve korisnike navedene u specifikaciji Hrvatskog Telekom d.d. od 27. rujna 2013. pri čemu je ukupan iznos naknada za zakašnjenje potrebno uključiti mjesečne naknade iz dodatka 3. Standardne ponude Hrvatskog Telekom d.d. za uslugu najma korisničke linije i veleprodajne naknade iz članka 8.2.1. Standardne ponude Hrvatskog Telekom d.d. za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa Internetu koja je bila u primjeni do 1. listopada 2013.

d) za zakašnjenje Hrvatskog Telekom d.d. u otklanjanju kvarova/smetnji za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa za sve korisnike navedene u specifikaciji VIPneta d.o.o. od 30. listopada 2013., u visini cjelokupnog iznosa veleprodajne naknade prema članku 9.2.3. Standardne ponude Hrvatskog Telekom d.d. za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa Internetu koje je bilo u primjeni do 1. listopada 2013. Točkom II. izreke rješenja naloženo je Hrvatskom Telekomu d.d. u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja izvršiti obračun naknada iz točke I. rješenja i isplatiti je VIPnetu u navedenom roku.

Tužitelj je osporio navedeno rješenje pravovremenom tužbom prvenstveno osporavajući tuženikovu nadležnost i ovlasti za odlučivanje o predmetnoj stvari smatrajući ga ništavim s obzirom na to da je donesena u stvari iz sudske nadležnosti. Naime, državno tijelo može postupati u nekoj stvari samo ako je na to izričito pravnim normama ovlašteno pa kako je predmetni spor pokrenuo VIPnet protiv tužitelja tražeći isplatu za zakašnjenje u realizaciji veleprodajnih usluga, te otklanjanja smetnje, odnosno kvarova istih usluga pa drži tužitelj da se radi o imovinsko-pravnom sporu, a ne o sporu iz članka 20. Zakona o elektroničkim komunikacijama slijedom čega bi bio nadležan za odlučivanje odgovarajući sud. S obzirom na to da nadležnost tuženog tijela nije izričito propisano za odlučivanje o isplati naknada za kašnjenja u realizaciji veleprodajnih usluga drži da veza s obvezama iz Zakona o elektroničkim komunikacijama je daleka i posredna slijedom čega nalazi osporeno rješenje ništavim. Pri tome upućuje na rješenje Visokog upravnog suda pod poslovnim brojem: UsII-16/2013-6 od 18. travnja 2013. godine i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, pod poslovnim brojem: PŽ-6663/12-3 od 23. listopada 2012. koje uz tužbu u preslici prilaže.

Nadalje, tužitelj drži da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo s obzirom na to da tuženi nije primijenio odredbu članka 353. Zakona o obveznim odnosima koja govori o ugovornoj kazni o kojoj se očito u predmetnoj stvari radi. VIPnet je primio ispunjenje obveza, a da nikada nije priopćio tužitelju da zadržava svoje pravo na naknadu, odnosno ugovornu kaznu u smislu odredbe članka 353. stavka 5. Zakona o obveznim odnosima. U odnosu na izraženi stav tuženika u osporenom rješenju o nemogućnosti primjene Zakona o obveznim odnosima upućuje da se materijalni propisi neposredno primjenjuju i u upravnom postupku sukladno odredbi članka 2. Zakona o općem upravnom postupku, a navode tuženika da se radi o naknadi iz zakona ne nalazi obrazloženim ni dokazanim.

Tužitelj drži da je povrijeđeno načelo materijalne istine i načelo saslušanja stranaka s obzirom na to da mu naknadno očitovanje VIPneta nije pravovremeno dostavljeno pa proizlazi da tuženi nije proveo postupak u skladu s odredbama ZUP-a. Nadalje, tužitelj nalazi da je pogrešno primijenjena odredba članka 98. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku koja propisuje da izreka mora biti kratka i određena, a protivno tome je osporeno rješenje tako koncipirano da ne sadrži čak ni parametre za izračunavanje iznosa koje tužitelj mora platiti po osporenom rješenju pa isto nije izvršivo, a stranka je dovedena u položaj da ne zna pouzdano koliko treba platiti.

Također tužitelj osporava i dio obveze određene za naknadu za kašnjenje u otklanjanju kvarova/smetnji za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa Internetu upućujući na odredbe odgovarajuće Standardne ponude HT-a za uslugu veleprodajnog pristupa Internetu odnosno Standardne ponude BSA koja propisuje da je operator korisnik dužan obavijestiti tužitelja o nastalim smetnjama, jer je u protivnom omogućena zloraba prava.

Tužitelj predlaže da Sud održi raspravu ako ne zauzme stajalište da pogrešna primjena materijalnog prava te formalno i procesno pravni nedostaci osporenog rješenja nisu sami za sebe dovoljan razlog za oglašavanja rješenja ništavim, odnosno za poništenje istog bez rasprave.

Zaključno, predlaže da prvenstveno Sud oglasi ništavim utuženo rješenje, a podredno da ga poništi.

Tuženo tijelo, pozvano na odgovor u smislu odredbe članka 32. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine« 20/10., 143/12. i 152/14., dalje u tekstu: ZUS), protivi se tužbi prvenstveno ukazujući na odredbu članka 20. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12. i 80/13. – dalje u tekstu: ZEK) koji upravo daje ovlaštenje i obvezu tuženome donijeti odluku o rješenju spora između dvaju ili više operatora elektroničkih komunikacijskih mreža i/ili usluga u vezi s obvezama iz ZEK-a u najkraćem roku, a najkasnije u roku od 4 mjeseca. S obzirom na to da je predmet ovog postupka spor između VIPneta i HT-a u vezi s regulatornom obvezom pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže iz članka 61. ZEK-a, određenom tužitelju odlukama donesenim u postupku analize mjerodavnih tržišta i to tržišta veleprodajnog širokopojasnog pristupa od 17. srpnja 2009., klasa i broja koji navodi kao i tržišta pristupa javnoj komunikacijskoj mreži na fiksnoj lokaciji